

Nr 12.

Av herr **Anderson** i *Knapasjö*, om viss ändring i de uti lagen om försäkring för olycksfall i arbete intagna bestämmelser om vilka personer äro att anse såsom arbetare enligt nämnda lag.

I lagen om försäkring för olycksfall i arbete av den 17 juni 1916 heter det i § 2, andra stycket:

Såsom arbetare enligt denna lag anses ej den, som utför arbete i sitt hem eller å arbetsställe, som av honom bestämmes, *ej heller arbetsgivares barn eller adoptivbarn* och föräldrar eller adoptivföräldrar i förhållande till honom, ej heller o. s. v.

Det kan ju vara rätt så naturligt, att föräldrar och barn i ett hem icke kunna eller böra i denna lags mening anses som arbetare eller arbetsgivare gent emot varandra. Annorlunda ställer sig dock förhållandet, sedan barnen lämnat föräldrahemmet och bildat eget hem. Därigenom att dessa även sedermera äro undantagna från denna lags bestämmelser om försäkring för olycksfall i arbete och ej att anses som arbetare gent emot fadern-arbetsgivaren, kunna rätt svåra ekonomiska följder uppkomma för en fattig arbetarefamilj. Flera ex. härpå skulle kunna lämnas. Här må anföras ett enda.

En skogsägare hade bland andra arbetare för avverkningens bedrivande i sin skogsdrift anställt sin sedan något år från hemmet avflyttade och på annat ställe bosatte son. Vid trädfällning föll ett träd över honom. Han dog, efterlämnande enka och barn i små omständigheter. Dessa sökte pension i enlighet med denna lag, men ansökan avslogs, enär arbetsgivaren var fader till den omkomne.

Det synes mig fullt rättvist, att, sedan en arbetare bildat eget hem

Bihang till riksdagens protokoll 1920. 4 saml. 5 häft. (Nr 12—13.) 1

och lämnat föräldrahemmet, skulle han ställas lika med andra arbetare gent emot sina föräldrar som arbetsgivare och ej i ty fall vara undantagen från lagens bestämmelser.

Jag tager mig alltså friheten föreslå,

det riksdagen måtte besluta sådan ändring i lagen om försäkring för olycksfall i arbete, att endast arbetsgivares *hemmavarande* barn eller adoptivbarn ej anses som arbetare i lagens mening och sålunda må vara från lagens bestämmelser undantagna.

Stockholm den 14 jan. 1920.

C. Edor Anderson,
i Knapasjö.
